

L.S.

Dat thuisonderwijs als volwaardige onderwijsvorm wordt opgenomen in de wet, vinden wij een grote vooruitgang. Het voorstel zoals het er nu ligt vinden we echter niet werkbaar. We zullen hieronder schetsen waarom.

Wij vinden dat de gestelde randvoorwaarden, de onderwijsvrijheid van thuisonderwijsgezinnen teveel aantasten. De randvoorwaarden lijken niet werkelijk bij te dragen aan de *kwaliteit* van het onderwijs, maar kunnen daarentegen wel de kwaliteit van het onderwijs *in de weg staan*.

Thuisonderwijs is namelijk een vorm van onderwijs die bij uitstek ruimte biedt om het onderwijs geheel vorm te geven naar de individuele behoeften. Het is fantastisch voor maatwerk, en kan perfect worden toegespitst op het kind. Het is een zeer effectieve vorm van onderwijs omdat het onderwijs vaak één-op-één plaats vindt, en er wordt naast de formele leermomenten veel gebruik gemaakt van informele leermomenten. Juist bij thuisonderwijs, zouden er dan ook geen voorwaarden moeten worden gesteld aan onderwijslocatie of onderwijstijden. Dit zou immers als consequentie hebben dat de flexibiliteit van het onderwijs wordt aangetast, en dat er minder goed maatwerk mogelijk is. Thuisonderwijs zou daarmee juist haar unieke kracht verliezen, wat onvermijdelijk ten koste zal gaan van de kwaliteit van het onderwijs.

Dat het onderwijs alleen in Nederland zou mogen worden gegeven is daarvan een voorbeeld. Een opgroeiend kind kan veel leren van een verblijf in het buitenland: het kan kennismaken met verschillende culturen, religies, en een andere taal in de praktijk oefenen. Onderwijs in het buitenland kan een zeer waardevolle bijdrage vormen voor o.a. de vakken wereldoriëntatie en de taalvakken, en het past uitstekend in deze tijd van globalisering. Daarnaast kunnen veel vakken overal onderwezen worden en zijn ze totaal niet plaatsgebonden. Vanwaar dan deze strakke beperking? Het stellen van dergelijke strikte voorwaarden zal de werkbaarheid en kwaliteit van thuisonderwijs in de weg staan.

We denken dat de kwaliteit van het thuisonderwijs geoptimaliseerd wordt als er aan twee voorwaarden voldaan wordt:

1. De ouders worden zoveel mogelijk vrij gelaten in de vormgeving van het thuisonderwijs, zodat zij het onderwijs helemaal vorm kunnen geven passend bij hun unieke situatie (dus zonder beperkende voorwaarden aan bijvoorbeeld onderwijslocatie en -tijd) waardoor de best mogelijke resultaten kunnen worden behaald.
2. Er wordt *toezicht gehouden* op de behaalde resultaten, en het pedagogisch klimaat van de thuisonderwijs situatie. Het belangrijkste criterium voor het toezicht zou een *jaarlijkse evaluatie* moeten zijn. De onderwijsinspectie kan samen met ouder en kind terugblikken op het afgelopen onderwijsjaar, het portfolio inzien en de eventueel vrijwillig afgenomen tussentijdse toetsen bekijken. Mocht het onderwijs niet aan de minimale kwaliteitseisen voldoen, dan kan de onderwijsinspectie ingrijpen ter bescherming van het kind.

Dan nog een geheel ander punt wat we hier benoemd willen hebben. We vinden een langere overgangperiode (van minimaal 3 jaar) noodzakelijk voor het welzijn van het kind. De nu voorgestelde overgangstermijn is niet werkbaar doordat het voor sommige gevallen een zeer grote verandering van ouder in kind vraagt die in een korte periode bewerkstelligd zal moeten worden. In het geval van een langere overgangperiode, kan er een *meerjarig plan* opgesteld worden, waardoor veranderingen *geleidelijker* doorgevoerd kunnen worden. Dit komt ten goede aan de kinderen die met deze veranderingen te maken krijgen.

Tot slot zouden wat ons betreft ook de mogelijkheden voor een *onderwijsbudget* voor de thuisonderwijs leerlingen nader moeten worden onderzocht.

Met vriendelijke groet,

Thuisonderwijs familie te Hilversum